

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1205/2022
20.04.2022. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић, Драгане Миросављевић, Споменке Зарић и Бисерке Живановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Мирјана Недељков, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство правде, Високи савет судства, Привредни суд у Пожаревцу, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Пожаревцу, ради новчаног обештећења, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против решења Вишег суда у Пожаревцу Гжрр 149/21 (2020) од 19.05.2021. године, у седници одржаној 20.04.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Пожаревцу Гжрр 149/21 (2020) од 19.05.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Пожаревцу Гжрр 149/21 (2020) од 19.05.2021. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Пожаревцу Прр 350/20 од 22.03.2021. године, одбачена је тужба тужиоца поднета 16.06.2020. године Основном суду у Пожаревцу против тужене, заведена под пословним бројем Прр 350/20.

Решењем Вишег суда у Пожаревцу Гжрр 149/21 (2020) од 19.05.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и првостепено решење је потврђено. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажног другостепеног решења, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. ЗПП.

Врховни касациони суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужиоца у смислу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 18/20, у даљем тексту ЗПП).

Правноснажним решењем одбачена је, као неблагоприятна, тужба за исплату новчаног обештећења због повреде права на суђење у разумном року у предмету Привредног суда у Пожаревцу Ст 18/2010 (Ст 8/2007), јер је поднета након протеча законом одређеног рока за њено подношење, прописаног Законом о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“ бр. 40/2015).

Врховни касациони суд је размотрио правне разлоге на којима су заснована решења нижестепених судова и наводе изнете у ревизији тужиоца, па је установљено да у овој парници нема услова за примену института изузетне дозвољености ревизије.

Примена овог института је резервисана за питања из домена примене материјалног права. У ревизији тужиле се указује на питања процесног права у поступку оцене благовремености тужбе, што нису разлози за посебну ревизију чија је дозвољеност условљена испуњењем услова прописаних чланом 404. став 1. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужиоца ради разматрања правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права, због чега је применом члана 404. ЗПП, одлучио као у ставу првом изреке овог решења.

Испитујући дозвољености ревизије, применом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП у вези члана 27. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“, број 40/15), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужилац је тужбу суду поднео 16.06.2020. године, са захтевом за новчано обештећење због повреде права на суђење у разумном року.

Чланом 27. став 1. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“ број 40/15), прописано је да независно од врсте и висине тужбеног захтева, у поступку пред судом, сходно се примењују одредбе о споровима мале вредности из закона којим се уређује парнични поступак (став 1.), и да ревизија није дозвољена (став 3.).

Чланом 468. став 1. ЗПП је прописано да су спорови мале вредности у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. у поступцима у споровима мале вредности против одлуке другостепеног суда ревизија није дозвољена (чланом 479. став 6. ЗПП).

Одредбом члана 420. став 1. ЗПП прописано је да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правоснажно окончан, а ставом 2. истог члана је прописано да ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена против правоснажне пресуде.

С обзиром да је побијаним решењем правоснажно окончан поступак по тужби за новчано обештећење због повреде права на суђење у разумном року, који представља спор мале вредности, ревизија није дозвољена у смислу члана 27. став 3. Закона о заштити права на суђење у разумном року у вези члана 420. став 2. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је применом члана 413. ЗПП, одлучио као у ставу другом изреке овог решења.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић